

ACCIO

CIUTADANA

48

EDITORIAL

De la inconsciència al ridícul

Prou!

Un altre complot; unes detencions; clausura de centres i entitats; nerviosisme; pressagis de tempesta; amenaces que s'esfument, i la calma altra vegada, per a tornar a començar l'endemà. Com la faràndula que passa, famolenca i espellifada, per la carretera i s'atura a les places dels pobles a fer riure la mainada amb les seves ganyotes i els seus acudits tronats, aixímateix la comparsa monàrquica, conglomerat grotesc de tot el rebuig de prostíbul i cabaret, encarnació de la mandra i de la draperia, surt de tant en tant de la seva inèrcia, intentant pertorbar per uns moments la vida nacional. Volen adoptar un gest tràgic i rebeld, i fan riure. Dintre la seva buidor, amb la seva gran inconsciència no s'adonen que s'enfonzen en el e nel més paorós dels ridículs.

Davant l'actitud d'aquests inadaptats; davant el perill que representa per a la tranquil·litat ciutadana, l'actuació simplement pertorbadora d'aquests elements que anhelan el retorn als temps de l'imperi de la injustícia i de la il·legalitat, nosaltres, homes disciplinats i governamentals dintre el nostre revolucionarisme, mantes vegades ens havem mossegat la llengua i havem aixímateix frenat la ploma per a no abocar tota la indignació que en l'ànima sentim. Però, davant la continuïtat dels atacs a la República, considerant impossible l'esmena de la imbecilitat monàrquica, entenem que el callar podria semblar covardia, i és per això que avui aixequem el nostre crit, la nostra veu sincerament republicana, per a dir a uns i altres: Prou!

Hora és ja de què les legions democràtiques d'Espanya facin sentir la seva veu i oposin els seus crits

als crits dels corifeus borbònics i els del Déu, Pàtria, saRei, i que a les seves organitzacions de combat hi oposem les nostres organitzacions d'atac i de defensa; que sàpiguen que democràcia vol dir tolerància, legalisme, però vol dir, aixímateix, energia, virilitat, i que per a salvar els principis liberals i justiciers, este mdisposats a la lluita, acceptant-la en el terreny que vulguin portar-la; caldrà dir-los que si fins avui el poble ha suportat en silenci els ultratges, les befes i els escarnis que s'han fet a les institucions que voluntàriament va donar-se el 14 d'abril de 1931, està disposat a reafirmar la seva sobirania, repetint la gesta, d'una manera cruenta, tenyint, si cal, de roig, el sòl de la nostra pàtria.

Ensems, però, és necessari que els governants donguin al poble la sensació de fortitud imprescindible per a consolidar el règim; que s'acabi amb l'anomalia pertorbadora de veure enlairats a certs càrrecs individus que d'una manera pública fan professió de fe monàrquica i calumnien rastrement els nostres homes representatius; que siguin bandejats dels seus llocs els que fan servir la càtedra o l'oficina per a conspirar en contra el règim al qual han promès servir.

Volem així la República, la nostra República, Liberal, Justa, Igualatària, Sana. Sense corcs que li rosequin les entranyes. La volem així, perquè més que el canvi de nom ens interessa canviar de socarrel l'estructura de la col·lectivitat. La volem així, i per aquesta República, per a defensar-la, per a consolidar-la, per a fer-la més gran, ens jugarem la vida sempre que convingui. La paciència té els seus límits, i el poble ja comença a perdre els estrepis. Els que juguen a fer

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

28 juliol 1933

15 cts